

Efter Houston-oversvømmelsen møder 1000 mennesker op for at fejre Kennedys 'Månetale' for 55 år siden

Af Kesha Rogers, Houston; medlem af LaRouche PAC Policy Committee.

»Vi vælger at tage til Månen. Vi vælger at tage til Månen i dette årti og at gøre de andre ting, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært ...«

Tirsdag, den 12. september markerede 55-års dagen for præsident **John F. Kennedys »Månetale« på Rice Stadium.**

For at højtideligholde denne historiske begivenhed, der har inspireret så mange, stuede næsten 1000 mennesker sig sammen i Stude Concert Hall på Rice Universitetet. Begivenheden, der skulle markere denne historiske dato, havde titlen, »Fiasko er ikke en mulighed: Legemliggørelsen af credoet, 'Vi gør dette, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært'«. Gæstetaler var Apollo 13-astronaut Fred Haise. Ellen Ochoa, direktør for Johnson Space Center, talte ligeledes under en kort, ledet spørgsmål-og-svar-session, sammen med Haise.

Præsidenten for Rice Universitet, David Lebron, citerede i sine åbningsbemærkninger de samme ord, som præsident John F. Kennedy udtalte i sit første foredrag på Rice Universitet den 12. sept., 1962:

»Vi mødes på et universitet, der er kendt for sin viden, i en by, kendt for fremskridt, i en stat, kendt for styrke, og vi har brug for alle tre ting, for vi mødes på et tidspunkt for forandring og udfordring, i et årti for håb og frygt, i en tidsalder for både viden og uvidenhed. Jo mere, vor viden

øges, desto mere udfoldes vor uvidenhed.« Hr. Lebron forklarede, at, i kølvandet på orkanen Harvey, der har hærget Texas-området – som Irma nu har hærget Floridas kyster – er disse ord af John F. Kennedy lige så relevante i dag, som de var, da de først hørtes for 55 år siden.

Fred Haise, der er 84 år gammel, holdt en ærefrygtindgydende tale for den tætpakkede forsamling, hvis antal overgik alles forventninger. Han talte om USA's bemandede rumfartshistorie og den rystende historie om Apollo 13-missionen i 1970. Haise var Apollo 13's pilot i månemodulet. Apollos 13's mission var at lande i Fra Mauro-området på Månen, men en eksplosion om bord på rumfartøjet tvang besætningen til i stedet at gå i kredsløb om Månen uden at lande, og Fra Mauro-målet blev flyttet til Apollo 14. Da Haise talte om sin oplevelse om bord på Apollo 13, fortalte han om det tragiske tab af liv i Apollo 1 i 1967, efter en ildebrand brød ud i cockpittet, mens rumfartøjet endnu befandt sig i affyringsrampen, og alle tre astronauter omkom. Læren af denne tragiske begivenhed, og den forpligtelse, der blev indgået dengang, at »fiasko er ikke en mulighed«, reddede Haises og hans besætningsmedlemmers liv senere, som han forklarede. De, hvis liv tidligere var blevet ofret, kan meget vel have reddet livet for dem, der fulgte efter.

Jeg mener, dette er en bemærkelsesværdig lære for nutiden. Vil vi tage ved lære af Harvey? Vil vi bygge den infrastruktur, vi behøver for at sikre, at ikke ét eneste yderligere liv vil gå tabt pga. menneskeskabte fejl og forsømmelse? Så meget er blevet tabt, så mange har ydet ofre – hvordan vil vi rette op på uretten og gøre de nye opdagelser, der vil sikre en bedre fremtid foran os?

Jeg spurgte oberst Haise om den lære, man kunne uddrage af rumprogrammet og Apollo, som kunne være med til at lede nationen i denne kriseperiode, i kølvandet på orkanerne. Han svarede ved at understrege betydningen af at have den rette leder, nødvendigheden af teamwork for genopbygning og

infrastruktur, og behovet for at indsprøjte tilstrækkelige resurser i denne genopbygning – som kun kan komme fra en føderal mission af den art, som Kennedy forstod, var nødvendig for at gøre Apollo til en succes. Under spørgsmål-og-svar, hvor Ochoa syntes at indordne sig under den linje, hvor NASA i stigende grad skifter over til at bero på privatiseret rumflyvning, påpegede oberst Haise ligefremt, at disse private selskaber kun eksisterer pga. NASA, og at, i modsætning til NASA, hvis de ikke tjener profit, ophører de med at have en mission.

Oberst Haise konkluderede med at sætte fokus på menneskets enestående evne til at gøre opdagelser, som intet dyr er i stand til. Hverken gris eller delfin kan bygge et rumfartøj, sagde han, men det kan vi. Han fik stående ovation for sin tale, og tilhørerne forlod meget inspireret lokalet, med store forhåbninger til fremtiden.

Foto: JFK holder den berømte 'Månetale' på Rice Stadium, 12. sept., 1962.